

การบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ*

WELFARE MANAGEMENT FOR PEOPLE WITH MOBILITY OR PHYSICAL
DISABILITIES OF LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATIONS
IN SAMUT PRAKAN PROVINCE

สิงห์คำ มณีจันสุข, กฤษ เพิ่มทันจิตต์, สุรินทร์ นียมามงกูร

Singkam Maneechansuk, Grit Permtanjit, Surin Niyamangkoon

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author. E-mail: singkam_@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย และเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการเป็นการวิจัยแบบผสานวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 342 คน ด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก 17 คน วิเคราะห์เนื้อหาด้วยวิธีการพรรณนาผลการวิจัยพบว่า 1) การปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการได้ร้อยละ 49.2 ($R^2 = 0.492$) 2) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการได้ร้อยละ 65.6 ($R^2 = 0.656$) และ 3) ปัจจัยการบริหารมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการได้ร้อยละ 70.2 ($R^2 = 0.702$)

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; สวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

* Received February 25, 2020; Revised March 17, 2020; Accepted March 20, 2020

Abstract

Objective of this article were to study the welfare management for the disabled or physical disabled, to study the factors that affect the welfare management for the disabled or physical disabled and to propose guidelines for development The welfare management for the disabled or physical disabled of local government organizations in Samut Prakan Province applying mixed methods: The quantitative research collected data from 342 samples with questionnaires and analyzed data with descriptive statistics. The qualitative research collected from 17 key informants by in-depth-interviewing and analyzed data by descriptive interpretation. Findings were found that: 1) The compliance with Sangahavattthu 4 influences the management of the welfare of the disabled or physical disabled. With statistical significance at the level of 0.01, it can predict 49.2% ($R^2 = 0.492$). 2) Good government has an influence on the management of the welfare of the disabled. With a statistic significance of 0.01, it can predict 65.6% ($R^2 = 0.656$). 3) Administrative factors have an influence on the management of the welfare of the disabled. With statistical significance at the level of 0.01, it can predict 70.2% ($R^2 = 0.702$).

Keywords: Management; Welfare for People with Mobility or Physical Disabilities; Local Government Organization

บทนำ

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้กำหนดกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการในระดับพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงการขับเคลื่อนภารกิจส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกับกลไกการทำงานที่มีอยู่เดิมที่จัดตั้งขึ้นในปี 2557 คือ คณะกรรมการพัฒนามาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการส่วนกลาง ซึ่งแต่งตั้งโดยกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และคณะทำงานพัฒนามาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการจังหวัดซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด (วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ และจุไร ทัพวงษ์, 2558) ในปัจจุบันจังหวัดสมุทรปราการมีจำนวนคนพิการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับการจดทะเบียนคนพิการทั้งในด้านการแพทย์ การศึกษา สวัสดิการต่าง ๆ จากรัฐ คนพิการส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติกานต์ นิยมอดุลย์ (2553) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคน

พิจารณาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการเข้าถึง ด้านความเพียงพอ และด้านมาตรฐาน ความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านอาคาร ด้านสถานที่ ด้านสัญลักษณ์ โดยเฉพาะปัญหาด้านอาคารอยู่ในระดับมากที่สุด

จากรายงานการวิจัยของจักรภพ ดุลศิริชัย (2553) ค้นพบว่า การจัดสวัสดิการสังคมให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องนั้น มี 3 ขั้นตอน คือ การขึ้นทะเบียนคนพิการ การขอรับสิทธิของคนพิการและการใช้สิทธิของคนพิการ ปัญหาและความต้องการจะแตกต่างกันออกไปตามประเภทของการใช้สิทธิตามสวัสดิการสังคมนั้น ๆ แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมให้กับบุคคลที่มีความบกพร่อง ได้แก่ 1) มาตรการกฎหมาย 2) กลไกในการดำเนินงาน ด้านการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการ 3) การส่งเสริมและการสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากร และ 4) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการจัดสวัสดิการสังคม

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจศึกษาการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ว่ามีการบริหารจัดการอยู่ในระดับใดเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนามาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยอาศัยการบูรณาการระหว่างศาสตร์ตะวันตกและหลักธรรมในพระพุทธศาสนา และการพัฒนาการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายตามแนวทางที่นำเสนอต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัย โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี มุ่งเน้นการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา มีแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวศึกษาสภาวะการณ์โดยไม่มีการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับดูแลคนพิการในจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งแยกตามเขตอำนาจการปกครองทั้ง 6 แห่ง จำนวนรวมทั้งสิ้น 2,372 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ, 2562) คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane

(1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 342 ตัวอย่าง การวิจัยเชิงคุณภาพ กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 17 คน

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ในการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือแบ่งเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล, ส่วนที่ 2 การปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4, ส่วนที่ 3 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี, ส่วนที่ 4 ปัจจัยการบริหาร และส่วนที่ 5 การบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย และการวิจัยเชิงคุณภาพได้แก่แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 342 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 17 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter MRA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และศึกษาภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อยืนยันผลการศึกษาเชิงปริมาณจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .786 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ อันดับแรกคือสวัสดิการเบี้ยคนพิการ รองลงมาคือการแพทย์และสุขภาพ การลดหย่อนค่าโดยสารขนส่งสาธารณะสำหรับคนพิการ การมีงานทำ บริการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ การปรับสภาพที่อยู่อาศัย การศึกษา และการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ จากการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ปัจจัยการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาสมาถเขียนสมการได้ดังนี้ $Y = +.249 + .252 + .288, Z_Y = +.234 + .249 + .309, R^2 = .492$ จากสมการ พบว่า การปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .492 แสดงว่าการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 สามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ได้ร้อยละ

ละ 49.2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วางตนพอดี สามารถทำนายนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายได้ร้อยละ 30.9 รองลงมาคือสงเคราะห์ประชาชน สามารถทำนายได้ร้อยละ 24.9 และโอบอ้อมอารี สามารถทำนายได้ร้อยละ 23.4 ตามลำดับ

ปัจจัยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาสามารถเขียนสมการได้ดังนี้ $Y = +.128 + .204 + .108 + .118 + .216$, $Z_Y = +.160 + .251 + .140 + .139 + .253$, $R^2 = .656$ จากสมการ พบว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .656 แสดงว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสามารถร่วมกันทำนายนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายได้ร้อยละ 65.6 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประกอบด้วยความคุ้มค่า สามารถทำนายนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายได้ร้อยละ 25.3 รองลงมาคือเมตตาธรรมต่อผู้อื่น สามารถทำนายได้ร้อยละ 25.1 เคารพและปฏิบัติตามกติกา สามารถทำนายได้ร้อยละ 16.0 ยืนหยัดความโปร่งใส สามารถทำนายได้ร้อยละ 14.0 เน้นความรับผิดชอบ สามารถทำนายได้ร้อยละ 13.9 ตามลำดับ

ปัจจัยการบริหารมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาสามารถเขียนสมการได้ดังนี้ $Y = +.104 + .175 + .236 + .283 + .224$, $Z_Y = +.101 + .202 + .236 + .275 + .191$, $R^2 = .702$ จากสมการ พบว่า ปัจจัยการบริหารมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .702 แสดงว่าปัจจัยการบริหารสามารถร่วมกันทำนายนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายได้ร้อยละ 70.2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การประสานงาน สามารถทำนายนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายได้ร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ การบังคับบัญชาสั่งการ สามารถทำนายได้ร้อยละ 23.6 การจัดองค์การ สามารถทำนายได้ร้อยละ 20.2 การควบคุม สามารถทำนายได้ร้อยละ 19.1 และการวางแผน สามารถทำนายได้ร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

3. รูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

แผนภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ
ที่มา: สิงห์คำ มณีจันสุข (2562)

อภิปรายผลการวิจัย

1) ด้านการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับความสำคัญดังนี้คือ วางตนพอดี สงเคราะห์ประชาชน และโอบอ้อมอารี ผลการวิเคราะห์มีค่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .492 แสดงว่าการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 สามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 49.2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วางตนพอดี สามารถทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 30.9 รองลงมาคือสงเคราะห์ประชาชน

สามารถทำนายได้ร้อยละ 24.9 และโอไบอ้อมารี สามารถทำนายได้ร้อยละ 23.4 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทียรพพร พิมพ์ชุมเหล็ก (2553) พบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการนำแนวคิดธรรม 4 ประการโดยรวม มาใช้ในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยรวมของบุคลากร สามารถอธิบายการผันแปรของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้ 54% โดยน้ำหนักความสำคัญของธรรม 4 ประการ เรียงลำดับได้ดังนี้คือ 1) หลักประสานหมู่ชนไว้ในสามัคคี 2) หลักประจำใจอย่างประเสริฐ 3) หลักที่นำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติงานและ 4) หลักการครองตนและสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบได้

2) ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้คือ ประกอบด้วยความคุ้มค่า เมตตาธรรมต่อผู้อื่น เคารพและปฏิบัติตามกติกา ยืนหยัดความโปร่งใส และเน้นความรับผิดชอบ ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .656 แสดงว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 65.6 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประกอบด้วยความคุ้มค่า สามารถทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 25.3 รองลงมาคือเมตตาธรรมต่อผู้อื่น สามารถทำนายได้ร้อยละ 25.1 เคารพและปฏิบัติตามกติกา สามารถทำนายได้ร้อยละ 16.0 ยืนหยัดความโปร่งใส สามารถทำนายได้ร้อยละ 14.0 เน้นความรับผิดชอบ สามารถทำนายได้ร้อยละ 13.9 มีเพียงเต็มใจมีส่วนร่วมที่ไม่ส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ์วี เลขะกุล (2561) พบว่า ปัจจัยด้านธรรมาภิบาล และวัฒนธรรมองค์การที่เข้าสมการถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยวัฒนธรรมพันธกิจส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนธรรมาภิบาลด้านหลักการบริหารจัดการส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทยได้ร้อยละ 56.80 ($R^2=.568$)

3) ปัจจัยการบริหารมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้คือ การประสานงาน การบังคับ

บัญชาสั่งการ การจัดองค์การ การควบคุม และการวางแผน ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ .702 แสดงว่าปัจจัยการบริหารสามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 70.2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การประสานงานสามารถทำนายการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ การบังคับบัญชาสั่งการ สามารถทำนายได้ร้อยละ 23.6 การจัดองค์การ สามารถทำนายได้ร้อยละ 20.2 การควบคุม สามารถทำนายได้ร้อยละ 19.1 และการวางแผน สามารถทำนายได้ร้อยละ 10.1 สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตร โพธิ์พุ่ม (2558) พบว่า ปัจจัยอีก 5 ด้าน ที่ส่งผลต่อการบริหารงานของโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การส่งผลต่อการบริหารงานของโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบังคับบัญชาและอำนาจการตัดสินใจ ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำ ตามลำดับ ปัญหาอุปสรรคที่พบมากที่สุดคือ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล รองลงมาคือด้านวัฒนธรรมองค์การ ส่วนด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านโครงสร้างองค์การมีสัดส่วนเท่ากัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรจิต อุดมสัตย์ (2558) พบว่า ความผูกพันต่อองค์การของสถาบันการพลศึกษาในประเทศไทยได้รับอิทธิพลทางตรงจากภาวะผู้นำ ($\beta=0.86$) การรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ ($\beta=0.52$) บรรยากาศองค์การ ($\beta=0.11$) และวัฒนธรรมองค์การ ($\beta=0.08$) ตามลำดับ ในขณะที่ภาวะผู้นำต่อองค์การของสถาบันการพลศึกษาในประเทศไทยจะได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ (0.61) บรรยากาศองค์การ (0.23) และวัฒนธรรมองค์การ (0.17) ตามลำดับ

องค์ความรู้จากการวิจัย

1. การปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงจากความสำคัญคือ การวางตนพอดี การสงเคราะห์ประชาชน การโอบอ้อมอารี และวิจิไพเราะส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

2. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงจากความสำคัญคือ ประกอบด้วยความคุ้มค่า เมตตาธรรมต่อผู้อื่น เคารพและปฏิบัติตามกติกายืนหยัดความโปร่งใส เน้นความรับผิดชอบ และเต็มใจมีส่วนร่วมส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

3. ปัจจัยการบริหารมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงจากความสำคัญคือ ประกอบด้วย การประสานงาน การบังคับบัญชาสั่งการ การจัดองค์การ การควบคุม และการวางแผน ส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการสวัสดิการคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานภาครัฐควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสวัสดิการสำหรับคนพิการใหม่ โดยเฉพาะด้านเบี้ยสวัสดิการคนพิการ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการศึกษา และด้านการปรับปรุงที่อยู่อาศัย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) จากผลการศึกษาพบว่า การให้คำแนะนำหรืออธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ แก่ผู้มาติดต่อและการให้อยู่ร่วมกันเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการทำงานหรือล่วงเกินซึ่งกันและกันนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรฝึกอบรมและให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าว เพื่อให้การให้บริการงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญการใส่ใจในการให้บริการเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ทำงานใกล้ชิดกับประชาชนและผู้พิการโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกริยามารยาทในการพูดจากับผู้มาติดต่อราชการควรพึงระวังไม่พูดคำหยาบ ควรพูดจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพและถ้อยคำที่มีประโยชน์

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดหลักสูตรที่เกี่ยวกับการวางตัวของเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอเนื่องจากพบว่าการยอมรับในพฤติกรรมของบุคคลอื่น การวางตัวเสมอดันเสมอปลายตรงไปตรงมา มาตรฐานในการทำงานและการเป็นแบบอย่างที่ดีให้คนอื่นได้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการนำรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในครั้งนี้ไปศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดอื่นเพื่อยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายให้มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น และจะสามารถใช้เป็นโมเดลให้กับจังหวัดอื่นต่อไป

2) ควรส่งเสริมให้มีการนำหลักธรรมมาเป็นตัวแปรในการวิจัยให้มากขึ้น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหลักธรรมเข้าไปเป็นค่านิยมร่วมในการทำงาน ศึกษาวิจัยและผลักดัน

หลักธรรมให้ไปสู่ผลการวิจัยในระดับสากลเป็นที่ยอมรับทั้งในฐานะคำสอนทางศาสนาและข้อบ่งชี้ที่เป็นสากลด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ์วี เลชะกุล. (2561). *ธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- จักรภพ ดุลศิริชัย. (2553). การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการในจังหวัดขอนแก่น: กรณีศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น. *วารสารวิจัย มข.มส.(บศ.)*, 1(1), 41.
- ฉัตร โพธิ์พุ่ม. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานของโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)* (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จิตติกันต์ นิยมอดุลย์. (2553). *ความต้องการของคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเข้าถึงบริการทางสังคม: กรณีศึกษาอำเภอเกาะกูด จังหวัดภูเก็ต* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.
- เกียรติพร พิมพ์ชุมเหล็ก. (2553). แนวคิดธรรม 4 ประการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยกู้ภัยมูลนิธิธรรมรัศมีนิรันดร์ จังหวัดชลบุรี. *สหศาสตร์ศรีปทุมชลบุรี*, 1(1), 1-2.
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ และจุไร ทัพวงษ์. (2558). *ปฏิรูปคุณภาพชีวิตคนพิการ*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ. (2562). *เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับดูแลคนพิการในจังหวัดสมุทรปราการ*. สืบค้น 15 มกราคม 2562, จาก <http://www.samutprakan.m-society.go.th/>
- สิงห์คำ มณีจันสุข. (2562). *การบริหารจัดการสวัสดิการสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ* (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุรจิต อุดมสัตย์. (2558). รูปแบบการจัดการปัจจัยเพื่อพัฒนาความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสถาบันการพลศึกษาในประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*, 2(1), 60.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.